ת"פ 33991/01/18 – מדינת ישראל נגד זיו צורן,גל דביר,משה שטינוורצל,אייל מתוק ע"י,גיא קריטי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 33991-01-18 מדינת ישראל נ' צורן ואח'

לפני	כבוד השופט עמית ציון קאפח
המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד אסתר שלאין וחופית שרים
	נגד
הנאשמים	1.זיו צורן 2.גל דביר 3.משה שטינוורצל ע"י ב"כ עו"ד שחר מנדלמן 4.אייל מתוק ע"י ב"כ עוה"ד אלי כהן ואיריס טוביאנה 5.גיא קריטי ע"י ב"כ עו"ד שרון בן צבי

<u>גזר דין לנאשמים 3.4.5</u>

א. נאשמים 1-5 הודו בעובדות כתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון והורשעו מכח הודאותיהם.

גזר דין זה יעסוק בעניינם של נאשמים 3-5 אך לשם הבנת התמונה בכללותה אתייחס גם לחלקם של נאשמים 1,2 כפי שהוא ניבט מעובדות כתב האישום המתוקן וככל שהוא רלוונטי לנאשמים 3-5.

ב. כתב האישום המתוקן

חלק כללי

1) נאשם 1 הינו מתכנת מחשבים בהכשרתו ועבד החל מחודש נובמבר 2009 ועד לאמצע חודש אוקטובר 2013 (להלן: "**התקופה הרלבנטית**"), כמתכנת מחשבים בצוות פיתוח בחברת בי.די.איי קופאס בע"מ (להלן: "**חברת בי.די.איי**" או "**התאגיד**"), במשרדי החברה בבני ברק.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

2) במהלך התקופה הרלוונטית, בשנת 2013 נאשם 2 עסק בייעוץ ותיווך להלוואות. נאשם 2 היה בתקופה הרלבנטית הבעלים של חברה בשם אי ג'י איי. די השקעות בע"מ, אשר באמצעותה ניהל תחת השם המסחרי "גלובל פיננסיים" עסק בתחום הייעוץ ותיווך להלוואות, שהיה ממוקם בתל אביב.

3) נאשם 3 עסק בתקופה הרלבנטית בתיווך וייעוץ להלוואות. נאשם 3 ניהל בתקופה הרלבנטית את חברת "רוק שיווק מוצרי טבע בע"מ", ובמסגרת זו, תחת השם המסחרי "פיננסית 7" עסק בתחום התיווך וייעוץ להלוואות.

4) נאשם 4 ניהל במהלך התקופה הרלבנטית, במחצית השנייה של שנת 2013 סוכנות לביטוח.

5) במהלך התקופה הרלבנטית, במחצית השנייה של שנת 2013 היה נאשם 5 נשוי למעיין מימון (להלן: **"מימון"**), אשר ניהלה, בתקופה הרלבנטית, ביחד עם נאשם 5 עסק בשם "קרייזי פון" לשיווק טלפונים סלולריים וקווים.

6) בתקופה הרלבנטית היה לחברת בי. די.איי רישיון שירות נתוני אשראי לאיסוף ולמסירת נתוני אשראי על יחידים לרבות בפעילותם כעוסקים (להלן: **"לקוח" או "לקוחות"**), שניתן לה על ידי רשם שירות נתוני אשראי, לפי חוק שירות נתוני אשראי, התשס"ב - 2002 (להלן: **"חוק נתוני אשראי"**).

7) במסגרת הרישיון שניתן לה, הייתה חברת בי.די.איי רשאית לקבל ולאסוף נתונים על לקוחות בדבר אי-פירעון חובות, פשיטות רגל ושיקים ללא כיסוי, וזאת ממקורות מידע שונים (להלן: **"מידע שלילי"**), ומבלי להיזקק להסכמת הלקוחות.

8) חברת בי.די.איי הייתה רשאית לרכז ולמסור את המידע השלילי, שנאגר בשרתי החברה בקשר ללקוח על גבי דו"ח אשראי (להלן: **"דו"ח אשראי"** או **"דוח בי די איי"**), רק ללקוח עצמו או למי שמסר הצהרה בכתב על כך (להלן: **"הגורמים המורשים"**), שהוא מבקש את נתוני האשראי לצורך קבלת החלטה לאחת מהמטרות הבאות : (1) מתן אשראי ללקוח (2) מכירה או רכישה של נכס או שירות (3) התקשרות בענין המחאת זכויות או חובות (4) גביית חובות (5) התקשרות בחוזה שכירות וחידושו (6) התקשרות בחוזה העסקה.

במקרים בהם הייתה רשאית למסור דו"ח אשראי על לקוח, חלה עליה חובה לאסוף ולמסור בדו"ח גם נתונים חיוביים על הלקוח (להלן: **"מידע חיובי"**).

מידע שלילי ו/או מידע חיובי (להלן: **"המידע"**).

9) המידע שנאגר בשרתי חברת בי.די.איי הינו מידע כהגדרתו בחוק המחשבים, התשנ"ה - 1995 (להלן: **"חוק המחשבים"**), בהיותו נתונים, סימנים, מושגים או הוראות, המובעים בשפת קריאת מחשב והמאוחסנים במחשב.

10) דו"ח אשראי הינו פלט כהגדרתו בחוק המחשבים בהיותו נתונים המופקים בכל דרך שהיא על ידי מחשב.

11) השירות של מסירת דו"ח אשראי על לקוח, כונה בחברת בי די איי, מידע צרכני - "פרסונל צ'ק" ומאגר המידע של החברה, שבו נאגר המידע שנאסף ממקורות המידע וממנו הופק דוח האשראי כונה בהתאם "פרסונל צ'ק" Personalcheck (להלן: **"מאגר מידע פרסונל צ'ק"**).

12) במהלך התקופה הרלבנטית, סביב אמצע שנת 2013, הצטרף נאשם 1 לצוות שעבד על מאגר ה"פרסונל

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

צ'ק", עד שביום 13.10.13 הושעה מעבודתו נוכח החשדות נשוא כתב אישום זה.

13) בהתאם לחוק נתוני אשראי, ניתן היה למחוק נתוני אשראי על לקוחות ממאגרי המידע של חברת בי.די.איי בהתאם לפרוצדורה שנקבעה בחוק, רק במקרה שהתקבלה בקשה לתיקון מידע מהלקוח אודותיו נאסף המידע או בעקבות הודעה ממקור המידע. כמו כן, ניתן היה לבצע מחיקת מידע עקב חלוף זמן. מחיקות שלא בהתאם למתואר בסעיף זה יכונו להלן בכתב אישום זה **"מחיקות אסורות"**.

14) חברת בי.די.איי הייתה כפופה על פי חוק נתוני אשראי לפיקוח שוטף של רשם שרות נתוני אשראי, שהיה אותה עת ראש הרשות למשפט, טכנולוגיה ומידע (להלן: "**רמו"ט**" או "**הרשות להגנת הפרטיות**").

15) בתקופה הרלבנטית הייתה חברת בי.די.איי תאגיד המספק שירות לציבור.

16) נאשם 1 בהיותו עובד חברת בי.די.איי היה בתקופה הרלבנטית עובד התאגיד.

17) במעשיהם שיתוארו בכתב אישום זה פגעו הנאשמים ברמת הודאות בחיי המסחר, באמון הציבור בגופים המספקים שירותים חיוניים למשק ובטוהר המידות של העובדים בגופים אלו.

18) החלק הכללי לכתב האישום מהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

אישום ראשון - מרמה והפרת אמונים

נגד נאשם 1 (זיו צורן)

א. העובדות

1) בתקופה הרלוונטית עסק שחר דבוש (להלן: **"דבוש"**) בתחום ההלוואות וניכיון שיקים והיה מכר של נאשם 2 במשך שנים קודם לכן.

2) במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בסמוך לפני יום 26.7.13, ערך נאשם 2 היכרות בין דבוש לנאשם 1 ויזם פגישה שהתקיימה בראשון לציון בה השתתפו נאשם 1, דבוש, נאשם 2 ואדם נוסף בשם אבי בייקר ששימש כנהג של דבוש (להלן: **"הפגישה"**).

3) בפגישה סיפר נאשם 1 כי בתפקידו כאיש מחשבים בחברת בי.די.איי יש ביכולתו למחוק נתוני אשראי ממאגרי המידע במחשבי החברה ולגרום למחיקת מידע שלילי מדוחות אשראי של לקוחות. בפגישה סיכמו נאשם 1 ודבוש, כי נאשם 1 ימחק נתוני אשראי מדוחות אשראי של לקוחות בהתאם לדרישה ופרטי זיהוי של לקוח שיימסרו לו על ידי דבוש ובתמורה לתשלום בסך 3,000 ₪ שישולמו לו על ידי דבוש, בגין כל לקוח שאת נתוני האשראי שלו יתבקש נאשם 1 למחוק (להלן: **"התכנית העבריינית"**).

4) במהלך הפגישה ולצורך בדיקת יכולותיו של נאשם 1 בטרם הוצאת התכנית העבריינית מן הכח אל הפועל, מסר דבוש לנאשם 1 את מספר תעודת הזהות של אשתו, רונית לוי דבוש (להלן: "**רונית**"), שהיה עליה מידע שלילי במאגרי המידע של בי.די.איי, על מנת שימחק את נתוני האשראי שלה מהמאגר.

5) כפי שיתואר להלן באישום השני, ביום 31.7.13 נאשם 1 מחק ממאגרי המידע בחברת בי. די.איי את נתוני האשראי של רונית לוי דבוש.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

6) לאחר שדבוש נוכח, כי נאשם 1 אכן מחק את נתוני האשראי של רונית ויצר לה דו"ח אשראי נקי, פעל דבוש להגשמת התכנית העבריינית על ידי איתור לקוחות שיש לגביהם מידע שלילי בחברת בי.די.איי. בהמשך לכך, בהתאם לתכנית העבריינית, העביר דבוש לנאשם 1, במועדים שיפורטו להלן, את שמותיהם ומספרי תעודות הזהות של מספר לקוחות, שעל אודות כולם היה מידע שלילי במאגרי המידע של בי.די.איי, וזאת על מנת שנאשם 1 ימחק את נתוני האשראי שלהם מהמאגר ובהם את פרטיה של מימון אשתו של נאשם 5,ואת פרטיו של נאשם 4.

7) כפי שיתואר להלן באישום השני, נאשם 1 מחק ממאגרי המידע בחברת בי. די.איי את נתוני האשראי של כל הלקוחות שאת פרטיהם מסר לו דבוש כמפורט בסעיף 6 לעיל.

8) לאחר ביצוע כל אחת ממחיקות נתוני האשראי של הלקוחות, נפגש נאשם 1 עם דבוש וקיבל מדבוש תשלום של 3,000 שקלים בגין כל לקוח, ובסך הכל קיבל ממנו סך כולל של 21,000 ₪.

9) המחיקות שביצע נאשם 1 היו מחיקות אסורות.

10) בעשותו את המעשים המתוארים נהג נאשם 1 אגב מילוי תפקידו במרמה ובהפרת אמונים הפוגעת בתאגיד.

11) בעקבות מעשיו של נאשם 1 ובהסתמך על דוחות האשראי הכוזבים, העניקו בנקים ומוסדות פיננסים הלוואות המסתכמות במאות אלפי שקלים ללקוחות אחרים.

ב. הוראות החיקוק לפיהן הורשע נאשם 1:

מרמה והפרת אמונים בתאגיד - 7 עבירות לפי סעיף 425 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**")

אישום שני - מחיקות מידע ממאגרי בי.ד.איי

עבירות זיוף, עבירות מחשב ועבירות על חוק שירות נתוני אשראי נגד נאשם 1

(זיו צורן)

א. העובדות

1) במהלך התקופה הרלוונטית הייתה לנאשם 1 גישה, מתוקף תפקידו בחברת בי.די.איי, כאמור בחלק הכללי, למאגר מידע פרסונל צ'ק. נאשם 1 היה מוסמך לעבוד על מאגר המידע פרסונל צ'ק, אך לא היה מוסמך ולא נדרש במהלך עבודתו למחוק מידע ממאגרי הנתונים בהם נשמר המידע המקורי שמגיע ממקורות המידע השונים (להלן: "**טבלאות המקור**").

2) כל הלקוחות, שתוארו באישום הראשון ועבור מחיקת נתוני האשראי שלהם קיבל נאשם 1 תשלום יכונו להלן: "**נמחקים עבורם התקבל תשלום**".

3) על הלקוחות המפורטים להלן היה מידע שלילי במאגר של חברת בי.די.איי והם יכונו להלן "**נמחקים נוספים**" **ובהם לצורך גזר דין זה** :

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

א. יעל מתן, שפרטיה הועברו לנאשם 1 על ידי נאשם 3 כפי שיפורט באישום הרביעי

ב. דניאל מתן, שפרטיו הועברו לנאשם 1 על ידי נאשם 3 כפי שיפורט באישום הרביעי

ג. יעל חג'בי שפרטיה הועברו לנאשם 1 על ידי נאשם 3 כפי שיפורט באישום הרביעי

ד. שמואל חג'בי, שפרטיו הועברו לנאשם 1 על ידי נאשם 3 כפי שיפורט באישום הרביעי

4) נאשם 1 מחק ממאגרי המידע של חברת בי.די.איי את נתוני האשראי של הנמחקים עבורם התקבל תשלום וכן של הנמחקים הנוספים המפורטים לעיל, במועדים אשר מובאים בנספח א' לכתב האישום (להלן: **"מועדי מחיקת המידע"**), המהווה חלק בלתי נפרד ממנו.

5) נאשם 1 פעל באופן המתואר להלן בביצוע המחיקות ממאגר הפרסונל צ'ק:

א. נאשם 1 ביצע את המחיקות תוך שימוש בשם משתמש כללי: "אדמין" Admin ("אדמיניסטרטור", "מנהל") ולא בשם המשתמש האישי שלו, וזאת לאחר שסיסמת האדמין הגיעה לידיו.

ב. נאשם 1 מחק את המידע מתוך מאגר המידע של הפרסונל צ'ק לאחר שהתחבר לשרת בחברת בי.די.איי בשם "אס.קיו.אל באק" sqlback, מעמדת מחשב ייעודית אשר הייתה ממוקמת ב"חדר סיסטם" במשרדי החברה.

ג. נאשם 1 מחק את המידע מטבלאות המקור.

ד. נאשם 1 מחק את המידע באופן שכתוצאה ממחיקת המידע נוצרו דו"חות אשראי לגבי אותם לקוחות ללא מידע שלילי או חיובי כלל (להלן: "**דוחות אשראי נקיים**") למעט באשר ללקוחה לוריית חורי, אשר ביחס אליה נאשם 1 מחק חלק מהמידע השלילי.

6) נאשם 1 ידע, כי המחיקות האסורות של המידע שביצע, כמתואר באישום זה, יביאו לכך, שהגורמים המורשים אשר יזמינו ו/או יקבלו דו"ח אשראי על אותם הלקוחות, יקבלו בעקבות בקשתם דו"ח אשראי כוזב, לפיו לא נאסף לגבי לקוחות אלה מידע שלילי, על אף שבפועל נעשה כן.

7) בפועלו כמתואר לעיל לשם ביצוע המחיקות האסורות, נאשם 1 השמיט פרטים מדוחות האשראי של הנמחקים עבורם התקבל תשלום וכן מדוחות האשראי של הנמחקים הנוספים וזאת בכוונה לרמות וללא סמכות כדין ובאופן הנחזה כאילו נעשה בסמכות כדין.

8) בעשותו את המעשים המתוארים לעיל חדר נאשם 1 לחומר מחשב שלא כדין כדי לעבור עבירות של זיוף

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

כמפורט באישום זה ובחלק מהמקרים גם עבירות של מרמה והפרת אמונים בתאגיד כמפורט באישום הראשון.

9) בעשותו את המעשים המתוארים לעיל זייף נאשם 1 מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר.

10) בעשותו את המעשים המתוארים לעיל, נאשם 1 כלל מידע בדו"ח אשראי אשר התקבל בעבירות זיוף שביצע כמפורט באישום זה.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשם נאשם 1:

א. **חדירה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה אחרת** - 18 עבירות לפי סעיף 5 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995 (להלן: "**חוק המחשבים**")

ב. **זיוף בכוונה לקבל דבר** - 18 עבירות לפי סעיף 418 אמצע לחוק העונשין

ג. **הכללת מידע בדו"ח אשראי והמידע התקבל בעבירה** - 18 עבירות לפי סעיף 49(א)(5) לחוק שירות נתוני אשראי, התשס"ב-2002.

אישום שלישי - עבירות פגיעה בפרטיות ומרמה והפרת אמונים בתאגיד

עבירות פגיעה בפרטיות נגד נאשמים 1 ו - 2 (זיו צורן וגל דביר),

עבירת מרמה והפרת אמונים בתאגיד נגד נאשם 1 (זיו צורן)

א. העובדות

העברת מידע מהקרן לעסקים קטנים

1) הסוכנות לעסקים קטנים ובינוניים במשרד הכלכלה ומשרד האוצר הפעילה בתקופה הרלבנטית קרן למתן הלוואות בערבות מדינה לעסקים קטנים ובינוניים על ידי הבנקים (להלן: "**הקרן לעסקים קטנים**"). הסיוע ניתן בהתאם לקריטריונים וכללים שנקבעו על ידי הקרן לעסקים קטנים והיה כפוף להחלטה סופית של ועדת אשראי מטעם הקרן. בטרם העברת בקשה להחלטת ועדת האשראי, נדרשה המלצה של אחד הגופים המתאמים, שנבחרו על ידי הקרן לעסקים קטנים.

2) חברת בי.די.איי שימשה בתקופה הרלבנטית גוף מתאם לקרן לעסקים קטנים לאחר שזכתה במכרז לעניין זה. כגוף מתאם התקבלו בבי.די.איי בקשות לקבלת סיוע מהקרן לעסקים קטנים, שטופלו על ידה לאורך כל התהליך עד לקבלת החלטה סופית על ידי וועדת האשראי, אם לאשר בקשה באופן מלא, באופן חלקי או לדחותה.

3) נאשם 1 במסגרת עבודתו בבי.די.איי פיתח את האפליקציה ששימשה לניהול ותיעוד העבודה של חברת בי.די.איי כגוף מתאם לקרן לעסקים קטנים כמפורט לעיל. באמצעות האפליקציה תועדו, בין היתר, דחיות של בקשות לסיוע, הן דחיות על ידי בי.די.איי בשלב הראשוני והן דחיות של בקשות על ידי ועדת האשראי בשלב הסופי.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

4) נאשם 1 היה מורשה לעשות שימוש בגישה שלו לאפליקציה ולמידע שנאגר בבי.די.איי בקשר עם הקרן לעסקים קטנים לצרכי פיתוח, תחזוקה ותמיכה טכנית בלבד.

5) נאשם 2, במסגרת עסקו "גלובל פיננסיים", נתן בתקופה הרלבנטית ללקוחותיו שירות לגיטימי של סיוע וליווי בהגשת בקשות לקבלת הלוואה לקרן לעסקים קטנים.

6) במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך המחצית הראשונה של שנת 2013 פנה נאשם 1 לנאשם 2 והציע לו להעביר אליו, בתמורה לעמלה, מידע על לקוחות, שפנו באמצעות בי.די.איי לקרן לעסקים קטנים ובקשתם נדחתה או נדחתה באופן חלקי, וזאת על מנת שנאשם 2 יעשה שימוש במידע זה לצרכיו המסחריים ולאיתור לקוחות פוטנציאליים הנזקקים לסיוע בהגשת בקשה חוזרת לקבלת הלוואה מהקרן לעסקים קטנים. נאשם 2 הסכים להצעה וסיכם עם נאשם 1 שזה האחרון יעביר אליו את המידע האמור וככל שמידע זה יניב לו תוצאות עסקיות, ישלם לנאשם 1 עמלה בגין העברת המידע (להלן: "**הסיכום**").

7) בהתאם לסיכום ובהמשך אליו ניצל נאשם 1 את הגישה שהייתה לו לאפליקציה ולמידע שנאגר בבי.די.איי בקשר עם עבודת הקרן לעסקים קטנים והעביר לנאשם 2 או למי מטעמו, מעת לעת, מידע ונתונים על עסקים שפנו לקרן לעסקים קטנים בבקשה לסיוע ועל הטיפול בבקשתם. נאשם 1 העביר לנאשם 2 כ-500 רשומות מידע על עסקים, כאמור.

8) נאשם 2 בעצמו או באמצעות מי מטעמו עשה שימוש במידע שהעביר לו נאשם 1 לצורך איתור לקוחות פוטנציאליים לעסקו.

9) נאשם 1 עשה שימוש בידיעה על ענייניו הפרטיים של אדם או מסרה לאחר שלא למטרה שלשמה נמסרה, בצוותא חדא עם נאשם 2.

10) בהיותו עובד בחברת בי.די.איי ובעשותו את המעשים המתוארים נהג נאשם 1, אגב מילוי תפקידו במרמה או בהפרת אמונים הפוגעת בתאגיד.

11) בעשותו את האמור לעיל פגע נאשם 1 במזיד בפרטיות זולתו בצוותא חדא עם נאשם 2.

ב. הוראות החיקוק לפיהן מואשמים הנאשמים:

נאשם 1:

א. **פגיעה בפרטיות** - עבירות לפי סעיף 5 ביחד עם סעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות התשמ"א-1981 (להלן: **"חוק הגנת הפרטיות"**)

ב. **מרמה והפרת אמונים בתאגיד** - עבירה לפי סעיף 425 לחוק העונשין

נאשם 2:

א. **פגיעה בפרטיות בצוותא** - עבירות לפי סעיף 5 ביחד עם סעיף 2(9) לחוק הגנת הפרטיות וסעיף 29(ב) לחוק העונשין

אחר כל אלה יש להתייחס לחלקם של נאשמים 1-3.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

נאשם 3 שטינוורצל (האישום הרביעי)

ביצוע בצוותא של עבירות מחשב

א. העובדות

1) במהלך התקופה הרלבנטית, סמוך לתחילת המחצית השנייה של שנת 2013, הכיר נאשם 3 את נאשם 1 וזאת על רקע מצוקה כלכלית בה היה שרוי נאשם 1 ורצונו של נאשם 1 שנאשם 3 יסייע לו בלקיחת הלוואה לנוכח עיסוקו של נאשם 3 בתחום הייעוץ והתיווך להלוואות.

2) במהלך החודשים יוני עד ספטמבר 2013 קיימו ביניהם נאשם 3 ונאשם 1 תקשורת שוטפת שכללה שיחות טלפון בתדירות גבוהה, חילופי מסרונים רבים וכן מפגשים. במסגרת הקשרים שנוצרו נהג נאשם 3 לבקש ולקבל מנאשם 1 מידע, מתוך מאגרי המידע בבי.די.איי, בנוגע להיקף המידע השלילי או לדירוג האשראי של יחידים או חברות שהיו לקוחותיו של נאשם 3.

3) דניאל מתן ושמואל חג'בי נמנו בתקופה הרלבנטית על לקוחותיו של נאשם 3 בעסקו "פיננסית 7", אשר פנו אליו, כל אחד בנפרד, על מנת שיסייע להם בלקיחת הלוואה.

4) נאשם 3 ידע, עובר לתחילת חודש אוגוסט 2013, כי לגבי לקוחות אלה ונשותיהם (להלן ביחד: "**לקוחות אלה**") קיים מידע שלילי בבי.די.איי אשר מקשה על קבלת הלוואה עבורם.

5) על מנת להגדיל את סיכוייו להצליח לקבל עבור לקוחות אלה הלוואות ותוך ניצול קשריו עם נאשם 1, העביר נאשם 3 לנאשם 1 את מספרי תעודות הזהות של לקוחות אלה, על מנת שנאשם 1 ימחק את נתוני האשראי שלהם ויגרום למחיקת המידע השלילי על אודותיהם מדוחות האשראי שלהם:

א. סמוך לפני יום 5.8.13 העביר נאשם 3 לנאשם 1 את מספר תעודת הזהות של שמואל חג'בי (להלן: "**חג'בי**").

ב. סמוך לפני יום 25.8.13 העביר נאשם 3 לנאשם 1 את מספרי תעודות הזהות של יעל חג'בי, אשתו של חג'בי, וכן של דניאל מתן ורעייתו יעל מתן.

6) כפי שפורט באישום השני ובנספח לו, ביום 5.8.13 מחק נאשם 1 ממאגרי המידע הממוחשבים בחברת בי. די. איי את נתוני האשראי של חג'בי באופן שכתוצאה ממנו נוצר לגביו דו"ח אשראי נקי, וביום 25.8.13 מחק נאשם 1 ממאגרי המידע הממוחשבים בחברת בי.די.איי את נתוני האשראי של יעל חג'בי ושל דניאל ויעל מתן באופן שכתוצאה ממנו נוצר לגביהם דו"ח אשראי נקי.

7) נאשם 3 ידע כי מחיקת המידע תביא לכך שגורמים אשר יזמינו דו"ח אשראי לגבי לקוחות אלה או גורמים שיקבלו דו"ח אשראי לגביהם, יקבלו בעקבות בקשתם דו"ח אשראי כוזב, לפיו לא נאסף לגבי לקוחות אלה מידע שלילי, על אף שבפועל נעשה כן.

8) בעשותו את המעשים המתוארים מחק נאשם 3 ביחד עם נאשם 1 מידע המאוחסן במחשב וגרם לשינוי בו.

9) בעקבות פעולותיו של נאשם 3 ליצירת דוחות אשראי נקיים לחג'בי ואשתו, אישר בנק לאומי למשכנתאות ביום 29.8.13 לחג'בי ולאשתו הלוואה על סך 250,000 ₪, וביום 2.9.13 אישר אותו בנק להגדיל את סכום ההלוואה לסך של 329,000 ₪, וזאת על סמך דוח האשראי הנקי הכוזב.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

10) תמורת מעשיו כמפורט לעיל באישום זה, נאשם 3 דרש מחג'בי תשלום עמלה בסך כולל של לפחות 32,000 ₪, וקיבל מחג'בי עד ליום 2.9.13 או מועד סמוך סכום זה. נאשם 3 גבה סכום זה על השירות שהעניק לחג'בי בסיוע בלקיחת ההלוואה.

ב. הוראת החיקוק לפיה הורשע נאשם 3:

א. **שיבוש לחומר מחשב** - 4 עבירות לפי סעיף 2(2) לחוק המחשבים ביחד עם ס' 29(ב) לחוק העונשין

נאשם 4 אייל מתוק (האישום החמישי)

עבירת מחשב

העובדות

1) דבוש עסק בעבר, בין היתר, בתחום פריטת השיקים והיה מכר של נאשם 4 במשך שנים רבות.

2) עובר ליום 17.9.13, היה קיים על נאשם 4 מידע שלילי בחברת בי.די.איי, שנאסף לגביו במשך השנים קודם לכן.

3) נאשם 4 ידע עובר ליום 17.9.13 כי קיים לגביו מידע שלילי בחברת בי.די.איי.

4) במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק בסמוך לפני יום 17.9.13, הציע דבוש לנאשם 4 שיפעל למחיקת המידע השלילי מדו"ח האשראי שלו תמורת תשלום כסף. נאשם 4 הסכים להצעתו של דבוש (להלן: "**ההסכמה**").

5) בהתאם להסכמה, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה בסמוך ליום 17.9.13, שילם נאשם 4 לדבוש סך של לא פחות מ - 4,000 ש"ח על מנת שהאחרון יניע עובד בי.די.איי לביצוע המחיקה.

6) בהתאם לסיכום של דבוש עם נאשם 4, ביום 17.9.13 מחק עובד בי.די.איי (נאשם 1), ממאגרי המידע הממוחשבים בחברת בי. די. איי את נתוני האשראי של נאשם 4 באופן שכתוצאה ממנו נוצר לגביו דו"ח אשראי ללא מידע שלילי כלל (להלן: "**דוח אשראי נקי**").

7) נאשם 4 ידע, כי מחיקת המידע שביצע עובד בי.די.איי תביא לכך שגורמים אשר יזמינו דו"ח אשראי לגביו או גורמים שיקבלו דו"ח אשראי לגביו, יקבלו בעקבות בקשתם דו"ח אשראי, לפיו לא נאסף לגביו מידע שלילי, על אף שבפועל נאסף לגביו מידע שלילי.

8) בעשותו את המעשים המתוארים, מחק נאשם 4, ביחד עם דבוש ועובד בי.די.איי (נאשם 1) מידע המאוחסן במחשב וגרם לשינוי בו.

א. הוראת החיקוק לפיה הורשע נאשם 4:

שיבוש לחומר מחשב - עבירה לפי סעיף 2(2) לחוק המחשבים ביחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

נאשם 5 גיא קריטי (האישום השישי)

עבירת מחשב

העובדות

1) במהלך התקופה הרלבנטית, עסק אבי פרחי (להלן: "**פרחי**") בניכיון שיקים והכיר את נאשם 5 כמי שהשתמש בשירותי ניכיון השיקים שלו.

2) בעבר וקודם לתקופה הרלבנטית, עבד פרחי יחד עם דבוש בניכיון שיקים.

3) עובר ליום 15.9.13 היה קיים מידע שלילי על מימון בחברת בי.די.איי, אשר נאסף לגביה במשך השנים קודם לכן.

4) במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, בסמוך ליום 15.9.13, קיבל נאשם 5 פנייה מפרחי שאמר לו "יש לי קומבינה בבי די איי" וכי יש באפשרותו לדאוג למחיקת מידע שלילי מדו"חות אשראי בתמורה לתשלום שיקבל על מנת לשלם באמצעותו לגורם בתוך חברת בי.די.איי.

5) נאשם 5 ידע באותה העת, כי קיים מידע שלילי על אודות מימון בחברת בי.די.איי.

6) בהמשך לאמור, סיכם נאשם 5 עם פרחי כי בתמורה לתשלום של 5,000 ₪ אותו ישלם נאשם 5 לפרחי, יפעל פרחי למחיקת נתוני אשראי של מימון בבי.די.איי ויצירת דו"ח אשראי ללא מידע שלילי עבורה (להלן: "**דו"ח אשראי נקי**"), וזאת באמצעות תשלום שיגיע לגורם בתוך חברת בי.די.איי לצורך ביצוע המחיקה.

7) לצורך ביצוע האמור לעיל, סמוך לפני יום 15.9.13 העביר נאשם 5 לפרחי את מספר תעודת הזהות של מימון.

8) בהתאם לאמור, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה בסמוך אחרי יום 15.9.13, שילם נאשם 5 לפרחי סך של 5,000 ₪.

9) פרחי קיבל את התשלום מנאשם 5 על מנת לשלם מתוכו לאחר (דבוש) על מנת שהאחרון ישלם לגורם בתוך בי.די.איי עבור מחיקת נתוני האשראי של מימון ויצירת דו"ח אשראי נקי עבורה.

10) בעשותו את המעשים המתוארים, מחק נאשם 5 ביחד עם פרחי, דבוש ועובד בי.די.איי (נאשם 1) מידע המאוחסן במחשב וגרם לשינוי בו.

א. הוראת החיקוק לפיה הורשע נאשם 5:

שיבוש לחומר מחשב - עבירה לפי סעיף 2(2) לחוק המחשבים ביחד עם סעיף 29(ב) לחוק העונשין

ג. הסדרי הטיעון

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

משה שטינוורצל (נאשם 3)

הנאשם יודה בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן והמוסכם ויורשע בעבירות המפורטות בו על ידי בית המשפט.

בהתאם להסדר הטיעון, הוסכם להשית עליו את העונשים הבאים:

1. עונש של 60 שעות שירות לתועלת הציבור, לאחר קבלת תסקיר משירות המבחן.
2. הצדדים מסכימים כי המאשימה תעתור בנוסף להטיל עליו קנס כספי ההולם את נסיבות ביצוע העבירה.
3. הנאשם יהא חופשי בטיעוניו, למעט לעניין ההסכמות כאמור.

אייל מתוק (נאשם 4)

הנאשם יודה בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן והמוסכם ויורשע בעבירות המפורטות בו.

בהתאם להסדר הטיעון, מבוקש להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

1. הצדדים מסכימים כי המאשימה תעתור להטיל עליו קנס כספי ההולם את נסיבות ביצוע העבירה.
2. הצדדים מסכימים כי **המאשימה** בנוסף תעתור להטיל על הנאשם עונש מאסר על תנאי בהתאם לשיקול דעת בית המשפט.
3. הנאשם יהא חופשי בטיעוניו, למעט לעניין ההסכמות כאמור.

גיא קריטי (נאשם 5)

הנאשם יודה בעובדות המיוחסות לו בכתב האישום המוסכם ויורשע בעבירות המפורטות בו על ידי בית המשפט.

בהתאם להסדר הטיעון, בית המשפט הנכבד התבקש להשית על הנאשם, בגין העבירות בהן הודה במסגרת כתב האישום, את העונשים הבאים:

1. עונש של 30 שעות שירות לתועלת הציבור, לאחר קבלת תסקיר משירות המבחן.
2. הצדדים מסכימים כי המאשימה בנוסף תעתור להטלת קנס סמלי על הנאשם.

ג. הצדדים מסכימים כי המאשימה בנוסף תעתור להטיל על הנאשם עונש מאסר על תנאי,

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

בהתאם לשיקול דעת בית המשפט.

כאן ובמקום זה יש להציב את סלע המחלוקת העיקרי בין באי כח נאשמים 3,4 למאשימה: האם יש להותיר את הרשעת הנאשמים על כנה או שמא יש לחתום את ההליך באי הרשעה.

אשר לנאשם 5 - באת כוחו אינה מתנגדת להותיר את ההרשעה על כנה.

ד. ראיות לעונש

1. מטעם התביעה

כתב אישום מתוקן וגזר דין, בעניינם של **שחר דבוש** ואבי פרחי (ת"פ 34021-01-18 מחוזי ת"א).

הרשעה קודמת לנאשם 3.

2. **מטעם נאשם 3 -שטינוורצל**

מסמכים בדבר השכלה אקדמית (תואר ראשון ושני במשפטים),השתלמויות מקצועיות (בקשה להתמחות על פי חוק לשכת עורכי הדין, בוררות וגישור,) והיות בקשתו להתמחות עומדת ותלויה בלשכת עורכי הדין עד לתום ההליכים בתיק זה .

3. מטעם נאשם 4 -אייל מתוק

מכתב מאת רשות שוק ההון, ביטוח וחיסכון ובו הודעה כי הממונה על שוק ההון, ביטוח וחיסכון שוקל להתלות רישיונו של הנאשם כסוכן ביטוח נוכח המיוחס לו בכתב האישום המקורי.

4. מטעם נאשם 5 -קריטי

חוות דעת פסיכיאטרית.

בנוסף, הוגשו תסקירי שירות מבחן לעניין העונש לכל אחד ואחד מהנאשמים.

ה. טיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הנאשמים הודו והורשעו בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדרי טיעון.

אשר לעונש, הוסכם בעניינם של נאשמים 3 ו-4 על של"צ וקנס אך הסנגורים יוכלו לטעון לאי הרשעה.

בלב הפרשה עומד נאשם 1, עובד חברת BDI לשעבר, שחדר למאגרי המידע הממוחשבים של החברה, ומחק, לאורך תקופה של שלושה חודשים במחצית השנייה של שנת 2013, קרוב ל 100 נתוני אשראי שליליים של 18 לקוחות מדוחות האשראי הפרטני בחברה.

בתום החקירה הוגשו בפרשה זו שני כתבי אישום כנגד שבעה נאשמים- חמישה בכתב אישום זה ושניים במסגרת ת"פ 34021-01-18 בעניינם של הנאשמים שחר דבוש ואבי פרחי. ב"כ המדינה טענה כי בעת גזירת הדין יש לראות את התמונה בכללותה ואת ההיררכיה בין הנאשמים המשקפת את חלקם בפרשה ואת חומרת מעשיהם. ראשון במדרג נמצא נאשם 1, הוא שביצע את הפעולות במאגרי המידע עצמם ואת המחיקות מדוחות האשראי הצרכני תמורת תשלום. במדרג השני של החומרה נמצאים נאשמים 2 ו-3 ושחר דבוש, שהיו בקשר ישיר עם נאשם 1. במדרג הבא נמצאים נאשם 4 ואבי פרחי, שהורשע בכתב האישום האחר, אשר היו בקשר עם המדרג השני בלבד. במדרג האחרון נמצא נאשם 5, שהיה החוליה האחרונה בשרשרת, היה בקשר עם אבי פרחי ופעל למחיקת נתוני אשראי בדוח של אשתו של נאשם 5 שנמחקו. בסוף שנת 2019 הסתיים עניינם של שחר דבוש ואבי פרחי כאשר הנאשם שחר דבוש נשלח ל 12 חודשי מאסר בפועל, חלקם בחופף לעונש מאסר אחר ופרחי נשלח ל 60 שעות של"צ.

לעניין השיקולים בהגעה להסדרי הטיעון אמרה ב"כ המאשימה כי השיקולים המרכזיים בהגעה להסדר במקרה דנן היו חסכון בזמן שיפוטי ובמשאבי המדינה, בשים לב למורכבות ניהול שמיעת הראיות בתיק. שיקול נוסף היה חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, אשר בוצעו בשנת 2013 והתגלו בשלב מאוחר יותר. עניינם של השניים האחרים בפרשה מהווה שיקול נוסף לסיום כתב אישום הנוכחי כמו גם הודאתם וקבלת אחריות של הנאשמים בפרשה.

המדינה מוצאת את ההסדר בין הצדדים מאוזן, אשר נותן ביטוי לכל השיקולים ונסיבות ביצוע העבירה.

טיעוני המאשימה לנאשם 3 (אישום 4)

הנאשם הורשע במסגרת הסדר הטיעון בארבע עבירות של שיבוש בחומר מחשב. על פי הסדר הטיעון, הוסכם בין הצדדים על עונש סגור של 60 שעות של"צ וכי המאשימה תעתור להטלת קנס כספי ההולם את נסיבות ביצוע העבירה. לגבי חלקו של הנאשם- כמפורט בכתב האישום, הנאשם מחק נתונים שליליים מדוחות צרכן של לקוחות (שני זוגות). טיב היחסים בין הנאשם לנאשם 1 היו של "יד לוחצת יד", היה להם עורך דין משותף.

אשר למתחם העונש בנסיבות דומות טענה המאשימה כי הוא נע בין עונש של"צ עד מאסר בפועל קצר, שניתן בחלק מהמקרים בדרך של עבודות שירות, קנס ומאסר על תנאי.

לנאשם הרשעה שהתיישנה ביוני השנה בגין עבירה של טיפול רשלני בתרופות או חומר רעיל לפי סעיף 338א(8) לחוק העונשין, עבירה מספטמבר 2010. העבירות המיוחסות במקרה דנן בוצעו במחצית השנייה של שנת 2013, היינו בתוך תקופת ההתיישנות, על כן עבירה זו רלוונטית על אף שהתיישנה.

אומנם חלוף הזמן- מאז שנת 2013- נלקח בחשבון אולם באופן מוגבל, לאור מורכבות החקירה.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

לדידה של התביעה, העונש המוסכם של 60 שעות של"צ מאוזן, לאור הנסיבות. מבקשים להטיל קנס בסך 10,000 ₪ ומאסר חלף קנס.

אשר לסוגית אי ההרשעה סבורה התביעה כי יש להותיר את ההרשעה על כנה. אומנם בתסקיר שירות המבחן השירות הומלץ על ביטול הרשעתו, אך מצוינים שם היבטים שונים התומכים בדעתו להותרת ההרשעה על כנה. הנזק שייגרם לנאשם במקרה זה אינו קונקרטי ממשי, כדרישת הפסיקה. לנאשם יש נתיב תעסוקתי שבו יכול להתפרנס והרשעה לא תפגע במטה לחמו. הוא אינו עוסק בעריכת דין והאפשרות כי לא יתקבל ללשכת עורכי הדין הינה תיאורטית בלבד.

טיעוני ב"כ נאשם 3:

מדובר על עבירות שבוצעו בשנת 2013. כתב האישום הוגש בשנת 2018, כ-5 שנים מאוחר יותר, עקב חקירה שהתנהלה לאיטה. אין מדובר בעבירות חמורות אלא במספר עבירות עוון לפי חוק המחשבים. אשר למיהות הנאשם- מדובר באב ל-3 ילדים קטינים, בעל תואר ראשון ושני במשפטים. כתב האישום ביחס אליו היה מלכתחילה בסמכות בית משפט שלום והוגש לבית משפט מחוזי מאחר והיווה חלק מפרשה. לדידו, במצב דברים אחר לא היה מוגש כתב אישום לאחר תקופה כה ארוכה מטעמי חלוף הזמן והיעדר אינטרס ציבורי.

תסקיר שירות המבחן חיובי מאוד, הוא לקח אחריות, הצר על מעשיו והעבירות אינן מאפיינות את התנהלותו ומהלך חייו. בסופו של דבר לא נגרם נזק לאיש או גוף כתוצאה ממעשיו, גם אם אחת מהמשפחות קיבלה הלוואה על סמך מידעים שנמחקו.

שירות המבחן המליץ בתסקיר על ביטול ההרשעה וציין כי הנאשם אינו עוסק בתחום שעבד בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום, וראוי להתחשב בשינוי שעשה בשנים האחרונות.

חלוף הזמן- 9 שנים- מהווה עינוי דין עבור הנאשם. לא ניתן היה להגיע להבנות עם הפרקליטות עד כה בגלל ריבוי הנאשמים. היה צריך להגיע להבנות לגבי כולם.

לעניין כוונתו לעסוק בעריכת דין- הגיש אסופת מסמכים לפיה ביום 31.7.2019 הגיש הנאשם בקשה להתמחות. הוא ייצג אותו בפני וועדת המתמחים בלשכת עורכי הדין וניסה להסביר להם את המצב לגבי כתב האישום הנוכחי. נאמר להם מפורשות לחזור לכשיסתיימו ההליכים. הם מחכים להכרעה מזה למעלה משנתיים. על כן, מדובר בנזק ממשי ולא ערטילאי.

כמו כן, הנאשם סיים קורס מגשרים.

על השוואת התביעה בין הנאשם לעניינו של פרחי הוא הסביר כי בעניינו של פרחי מדובר היה בעבירת זיוף בכוונה לקבל דבר וכן כי **העונש המוסכם** שם היה של"צ עם הרשעה**.**

לגבי העבירה שהתיישנה- יש לתת לה משקל מזערי, אם בכלל.

לאור הנסיבות מבוקש לבטל את הרשעתו ולהטיל עליו של"צ כמוסכם.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

נאשם 3 לעניין העונש:

הביע חרטה על מעשיו וביקש מביהמ"ש להימנע מהרשעה. אמר שהוא מפרנס בדוחק ולימודי המשפטים היו חייו. הוא התחיל ללמוד לפני שנחקר. בנוסף ציין כי אכן לא נגרם נזק ממעשיו.

<u>נאשם 4 (אישום 5)</u>

טיעוני ב"כ המאשימה

הנאשם הורשע במסגרת הסדר הטיעון בעבירה אחת של שימוש בחומר מחשב לפי סעיף 222 וביחד עם סעיף 29 לחוק העונשין. הוסכם בין הצדדים על עונש של 60 של"צ והמאשימה תוכל לטעון על הטלת קנס ההולם את נסיבות ביצוע העבירה. לאחר שנאשם 1 פנה לשחר דבוש , נאשם 4 המשיך להיות בקשר עם דבוש. מדובר בביצוע מחיקה של הדוח העצמי של הנאשם תמורת תשלום. בסופו של דבר לא נגרם נזק, אבל היה יכול להיגרם. במסגרת ההסדר נלקח בחשבון כי מדובר במקרה אחד ומדובר באדם נורמטיבי ללא עבר.

בתסקיר שירות המבחן צויין כי הנאשם נמצא מתאים לביצוע העבודות וציין כי ניתן לסיים את ההליך ללא הרשעה בכפוף לכך שיוטל של"צ גבוה יותר. המדינה מתנגדת לאי ההרשעה בטענה כי הנאשם לא הביא ראיה שההרשעה תביא באופן אוטומטי לביטול רישיון המבטח שלו, ולממונה יש שיקול דעת רחב בעניין. אין קביעה מנדטורית שהרשעה גורמת לביטול רישיון.

ב"כ המדינה טענה כי בעניינו של הנאשם, מתחם העונש נע בין של"צ עד מאסר בפועל קצר שניתן לריצוי בעבודות שריות, קנס ומאסר על תנאי.

המדינה מבקשת לכבד את ההסדר, להטיל על הנאשם קנס בסך 10,000 ₪ ולהשית עונש מאסר על תנאי בהתאם לשיקול דעת בית המשפט.

ב"כ הנאשם:

כתב האישום המקורי כלל עבירות על חוק העונשין, עבירות חמורות, מתן שוחד, זיוף ובסופו של דבר

הגיעו הצדדים להסדר טיעון נוכח הראיות בתיק, כתב אישום תוקן והעבירה בו הינה על פי חוק המחשבים מבלי להקל ראש. לדידו, חלקו של נאשם זה הוא הקטן ביותר בפרשה כולה, כולל כתב האישום האחר, הוא הקטן ביותר. ההלוואה בסופו של דבר לא מומשה ולכן לא נגרם כל נזק. ב"כ הנאשם ציין את השיהוי הבלתי סביר עד להגשת כתב האישום.

הנאשם הודה, לקח אחריות, חסך זמן שיפוטי ונשלח לתסקיר שירות המבחן בבחינת ביטול ההרשעה. אין לו הרשעות קודמות, הוא בן 52 גרוש, אב לילד בן 6 הוא מגדל אותו במשמורת משותפת עם גרושתו, סובל מבעיות לבביות.

התסקיר שהוגש בעניינו חיובי ביותר. שירות המבחן התרשם שהוא אינו מאופיין בדפוסים או קווי חשיבה מרמתיים והוא

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

משקיע מאמץ בתפקוד נורמטיבי ואחריות בתפקוד ההורי, שירות המבחן לקח את כל הנתונים בחשבון וראה שתיגרם פגיעה קונקרטית בנאשם אם יורשע.

ב"כ הנאשם הגיש מסמך המלמד שהרשות פנתה להתלות את רישיון המבטח של הנאשם ורק בעקבות מכתב תשובה שכתבו החליטו להמתין לגז"ד ולראות האם הנאשם הורשע בדין, כך שהנזק הקונקרטי חד משמעי.

יש סוכנות ביטוח על שמו של הנאשם, הוא מעסיק עובדים והפגיעה תהיה קשה, כאמור בתסקיר. מבקש לאמץ את ההמלצות ולהימנע מהרשעה.

<u>הנאשם 4 לעונש</u>:

אמר בדבריו לבית המשפט כי הוא מקבל אחריות על כל מה שקרה, נמצא במקום אחר לחלוטין. מבחינה בריאותית, אחרי התקף לב. במידה ותהיה הרשעה, יפסלו לו את רישיון מבטח בוודאות וזה יגרום נזק לו, לבנו (שכן משלם מזונות) וכן לעובדים שעובדים אצלו בסוכנות.

<u>טיעונים לעונש לנאשם 5 (אישום 5):</u>

ב"כ המאשימה:

הנאשם הורשע בעבירה אחת של שיבוש בחומר מחשב, במסגרת הסדר הטיעון. על פי ההסדר, הוסכם בין הצדדים על עונש סגור של 30 שעות של"צ כשהמאשימה תעתור להטלת קנס סמלי ועונש מאסר על תנאי והנאשם יהיה חופשי בטיעוניו למעט לעניין ההסכמות.

במקרה דנן, הנאשם פרחי בכתב האישום הנוסף הוא שקישר בין שחר דבוש לבין הנאשם 5.

לעניין המתחם בענייננו, ב"כ המדינה טענה כי המתחם נע בין של"צ ל-2 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות. לנאשם אין עבר פלילי, הוא שיתף פעולה בחקירה והודה במיוחס לו הגם שבמשפט בחר לכפור כפירה גורפת.

כן הוגשה בעניינו חוות דעת של הפסיכיאטר המחוזי.

לדידה של התביעה, העונש המוסכם של 30 שעות של"צ סביר בנסיבות העניין. מבוקש להטיל קנס בסך 3,000 ₪ ומאסר על תנאי בהתאם לשיקול דעת בית המשפט.

מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם ביטא מוטיבציה לעמוד בענישה מסוג של"צ אך שירות המבחן התקשה למצוא מסגרת מתאימה עבורו, בהתחשב במגבלותיו. על כן הציע שירות המבחן על העמדת הנאשם בפיקוח וצו מבחן בן שנה במקום עונש של של"צ.

ב"כ המאשימה טענה כי כדאי לנסות ולמצוא לנאשם מסגרת מתאימה בה יוכל לרצות את השל"צ הקצר. בנוסף לעונש השל"צ, ניתן להעמיד את הנאשם במבחן .

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

ב"כ הנאשם 5:

נאשם זה שונה מהאחרים משום שהוא האחרון במדרג. הנאשם אינו מתאים לביצוע של"צ.על כן, מוטב לנאשם שיהיה בפיקוח קצינת המבחן. הוא לא מבקש לצאת פטור בלא כלום. הציגה חוות דעת פסיכיאטרית עדכנית מפסיכיאטר פרטי. ביקשה להפנות את בית המשפט למצבו הנפשי, הפיזי, הנוירולוגי והכלכלי של נאשם זה. לכן ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן ולקבוע שהנאשם יהיה בפיקוח, ללא של"צ.

לעניין הקנס ביקשה ב"כ הנאשם להימנע לחלוטין מהטלת קנס. הנסיבות הכלכליות עולות בתסקיר, הוא מתקיים מביטוח לאומי, זה קנס להורים שלו שחיים בדוחק, יש לו שלושה ילדים שהוא לא משלם עבורם מזונות. הקנס כאן לא מתאים למקרה. בוודאי לא מתאים לעבירות ולזמן.

כן מבקשת להימנע ממאסר מותנה.

נאשם 5 לעניין העונש:

ביקש שלא יוטל עליו קנס מאחר ואין לו כסף לשלם והמשפחה שלו היא זו שתאלץ לשאת בעלויות.

ו. דיון והכרעה

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

לנאשם 3 (להלן: **"הנאשם"**)

למעשיו קדם תכנון מוקדם. הוא חבר לנאשם 1 (הראשון במדרג) ועל כן ולא בכדי כותרת האישום המיוחס לו הינה " **ביצוע בצוותא של עבירות מחשב", זאת בניגוד לנאשמים 4.5.**

בין הנאשם שעסק ביעוץ ותיווך להלוואות, לבין נאשם 1 התקיים קשר אינטנסיבי-עסקי בקשר לקבלת מידע שלילי או חיובי אודות מבקשי הלוואות. טיב היחסים בין השניים היה של "יד לוחצת יד", כהגדרת ב"כ המאשימה.

הנאשם ביקש להיטיב עם לקוחות אשר לגביהם היה מידע שלילי בחברה המקשה עליהם ליטול הלוואה. על כן פנה לנאשם 1 וביקש למחוק המידע השלילי אודות ארבעה מלקוחותיו (שני זוגות).

בעקבות "שיפוץ" המידע נאות בנק לאומי למשכנתאות להעניק הלוואה בסך 250,000 ₪ (אשר הוגדלה לאחר מכן לסך 329,000 ₪) לאחד הזוגות. בתמורה, קיבל הנאשם מבני הזוג שכר טרחה בסך 32,000 ₪.

הנאשם הוא שיזם את המעשים, האדיר בכך את שמו והפיק תועלת כלכלית.

הנזק אשר יכול היה להיגרם ממתן ההלוואה לגורם שאינו עומד באיתנות הכלכלית הנדרשת ועל פי אמות המידה הנהוגות אצל הגורם המלווה , **יכול היה להיות משמעותי .**

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

בפועל לא נגרם נזק.

לנאשם 4 (להלן: "הנאשם")

למעשהו קדם תכנון מוקדם. בהיותו במצוקה כלכלית, הוא פנה לדבוש אשר פנה לנאשם 1 וביקש למחוק את המידע השלילי עליו על מנת שיוכל ליטול הלוואה עבור עצמו.

בתמורה, שילם הנאשם לדבוש סך 4,000 ₪.

הנאשם פעל עבור עצמו, אך לא נטל הלוואה בסופו של יום ולא נגרם נזק כלשהו הגם שבפועל יכול היה להיגרם נזק.

מצבו הכלכלי הקשה הוא שהניע אותו לפעול כפי שפעל.

לנאשם 5 (להלן: "הנאשם").

אף למעשהו קדם תכנון מוקדם. הנאשם פנה לפרחי אשר פנה לדבוש וזה פנה לנאשם 1 לשם מחיקת מידע שלילי אודות אשת הנאשם.

בתמורה שילם הנאשם לפרחי סך 5,000 ₪ .

בפועל לא נגרם נזק כלשהו הגם שיכול היה להיגרם נזק לו נטלה אשת הנאשם הלוואה ולא הייתה עומדת בה.

הנסיבות הכלכליות הקשות הן שהביאו את הנאשם למעשה.

ז. הערך החברתי שנפגע ומדיניות הענישה הנהוגה:

בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במדיניות הענישה הראויה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

העבירות בהן מואשמים הנאשמים הינם חמורות ומחייבות דרך כלל ענישה מרתיעה. עבירות מחשבים מבוצעות בקלות, אך גורמות לנזקים כלכליים בהיקפים גדולים.

יש להדגיש את מרכזיות חוק המחשבים ואת הצורך במסר בהיר וחד-משמעי לכל עבריין מחשבים, כי דינו כדין עבריין פלילי לכל דבר הגורם נזק משמעותי לחברה ולפרט .

אחר הקביעות הנורמטיביות, יש להדגיש כי הענישה לעולם הינה אינדיווידואלית והיא שונה מנאשם לנאשם על פי השיקולים המנויים בתיקון 113 לחוק העונשין.

ח. מדיניות הענישה הנוהגת

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

עיון בפסקי הדין אשר הוצגו ע"י הצדדים מעלה כי קיים מנעד רחב של ענישה החל מסיום הליך ללא הרשעה וכלה במאסרים קצרים בפועל.

אולם, ראוי להדגיש כי על המדוכה בתיק זה ניצבת סוגיית ביטול ההרשעה לנאשמים 3,4 ובכל מקרה הרף העליון לו טוענת התביעה על פי המוסכם בין הצדדים הינו ביצוע של"צ.

בת"פ (שלום י-ם) 3812/99 **מדינת ישראל נ' רפאלי** (2.8.2000, פורסם בנבו) הורשע הנאשם בעבירות לפי סעיפים 2(2) ו4- לחוק המחשבים, תשנ"ה-1995 , ונגזרו עליו 60 יום מאסר בפועל, מאסר על-תנאי של עשרה חודשים לתקופה של שלוש שנים, בתנאי שלא יעבור כל עבירה על חוק המחשבים, וכן תשלום קנס בסך 3,000 ש"ח.

באותו מקרה עבד הנאשם, איש מחשבים במקצועו, בחברה המשתמשת ברשת מחשבים אשר הכילה, בין השאר, תוכנה לתיעוד הפעולות שמטרתה לאפשר למנהלי הרשת לקבל מידע על פעולות שונות שנעשו בה. גם לאחר שעזב הנאשם את עבודתו בחברה, וללא הרשאה, המשיך לחדור ממחשב חיצוני אל רשת המחשבים של החברה. כדי למנוע תיעוד כניסתו לרשת בתוכנה לתיעוד הפעולות נהג הנאשם למחוק את התיעוד בכל פעם שהתחבר למחשב, לאחר התחברותו. לא ידוע אילו פעולות נוספות ביצע הנאשם ברשת ומה הייתה מטרתו.

צוין כי זמן המאסר נמוך יחסית ומטרתו בעיקר סמלית והרתעתית, וזאת לנוכח העובדה, בין היתר, כי לא נגרם נזק קונקרטי.

בית המשפט קבע כי העונש המתאים לעבירות מסוג זה הוא עונש מאסר וכי נראה כי בעבירות אלו רצוי להעדיף מאסר בפועל ממש ולא עבודות שירות. אחת מתכליות הענישה העיקריות בעבירות מחשבים היא הטבעת אות קלון וגינוי על עוברים. במקרים אלו אין זה מן הראוי לקבוע ריצוי המאסר בעבודות שירות, היות שהציבור איננו רואה בעבודות שירות מאסר של ממש ותכלית הענישה מתפוגגת (ראה השופט (בדימוס) ד' לוין "גוזרים את הדין" [1], בעמ' 200).

בע"פ (ת"א) 71832/02 **יעקב בן אברהם ואטורי נ' מדינת ישראל** (26.11.2003, פורסם בנבו) נדחה ערעורו של המערער אשר הורשע בבית משפט קמא בביצוע שתי עבירות: חדירה לחומר מחשב שלא כדין, עבירה על סעיף 4 לחוק המחשבים וכן שיבוש או הפרעה למחשב או לחומר מחשב, עבירה לפי סעיף 2 לחוק הנ"ל. בגין עבירות אלה נגזרו על המערער 4 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 11 חודשים על תנאי וקנס בסך 5000 ₪.

באותו עניין דובר על המערער, אשר עבד תקופה מסוימת כאחראי על שירות לקוחות בחברת "גלוב-קול". מתוקף תפקידו החזיק בביתו מודם שירות של לקוחות שונים, אשר נועד לאפשר לו להתחבר מרחוק למרכזיה, על מנת לתקן תקלות. חברת "קלוב-קול" סיפקה, בין היתר, שירותי תחזוקה למרכזיה של עיתון "לאישה".

בהמשך, חדר המערער למרכזיה של העיתון, וזאת שעה שלא עבד יותר בחברה אולם כרטיס המודם עדיין נותר בידיו והוא עשה בו שימוש. המערער שינה את בסיס הנתונים של המרכזייה, וגרם בכך לשיתוקה.

באשר למערער: הוגש תסקיר חיובי בעניינו. זו הייתה הסתבכותו הראשונה. המערער איש משפחה והדעת נותנת כי משפחתו תיפגע כלכלית אם יאלץ המערער לרצות מאסר גם בדרך של עבודות שירות. הוא הביע חרטה. נקבע כי הבין את מעשיו וכי אכן מדובר בחריגה באורח חייו שאיננה מאפיינת את מערכת ערכיו.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

לעניין העונש קבע בית המשפט המחוזי כי העונש שהוטל עליו בבית משפט קמא - 4 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות- משקלל נכונה את כל הגורמים הללו ואת הקווים החיוביים והנורמטיביים שבאישיותו ובאורח תפקודו, לצד הצורך בענישה בעלת היבט של הרתעה כללית.

כן נקבע כי נפיצותה של העבירה והקלות היחסית שבה היא מתבצעת מחייבים הטלת עונשים של ממש כדי שחדירה למחשבים בוריאציות שונות לא תהפוך לספורט לאומי, ולמעשה שההתייחסות אליו גובלת לעתים בהערצה, במקום בהוקעה.

בת"פ (שלום ת"א) 3192/08 **מדינת ישראל נ' עזריה שרון** (2.12.2008, פורסם בנבו) הורשע הנאשם במסגרת הודאתו בהסדר טיעון, בעבירה של שיבוש או הפרעה למחשב או לחומר מחשב - עבירה על הוראות סע' 2(1) ו2(2) לחוק המחשבים , התשנ"ה - 1995 (ריבוי עבירות) ובעבירה של חדירה לחומר מחשב שלא כדין- עבירה על הוראות סע' 4 לחוק המחשבים (ריבוי עבירות), ונגזרו עליו ביצוע עבודות של"צ, 15 חודשים מאסר על תנאי, קנס בסך 1500 ₪ והתחייבות כספית.

באותו עניין, חדר הנאשם לבלוג ולצ'אט של חברת "תפוז", מבלי ידיעתה או אישורה, באמצעות תוכנת חדירה אשר הייתה ברשותו, חסם שלא כדין ממשתמשים מלהשתמש בבלוג ובצ'אט וגרם לשיבושי תקשורת.

בית המשפט קבע כי: "**עבירות לפי חוק המחשבים קלות לביצוע מחד גיסא, וקשות למניעה ואכיפה מאידך גיסא.הנזק הנגרם לציבור ולציבור המשתמשים הגדול והמתרחב בשירותי הרשת רב אמינות התפעול השוטף של הרשת נפגע, ואמון המשתמשים ביעילותו של אמצעי תקשורת חשוב זה ואמינותו נפגעים גם כן. במציאות החיים דהיום אמון הציבור מחד והרחבת השימוש בשירותי התקשורת רבי הפנים שרשת האינטרנט זמינותה המתמדת לכול, ובטחון המידע הזורם בה - הינם אינטרס חברתי חשוב ביותר, לקידום והתפתחות של חברה מודרנית בכלל ולתקשורת בין אישית בין קהילתית של בני אדם בארץ ובעולם.**

וככזה אינטרס זה טעון הגנה ושמירה גם באמצעות העברת מסר ברור. שעבירות מחשב אינן ולא יחשבו למעשי שובבות וקונדס של צעירים מוכשרים ומוכשרים פחות החרות להתקשר כדין עם הזולת ברשת האינטרנט הינה בפועל פן נוסף לזכות היסוד לחירות וחופש הביטוי וכל הפוגע שלא כדין באמצעי התקשורת הנ"ל - פוגע בזכות יסוד".

בת"פ (שלום עכו) 26909-09-09 **מדינת ישראל נ' פלוני** (פורסם בנבו, 26.3.2015) הורשע הנאשם בביצוע העבירות הבאות: עבירה לפי סעיף 2(2) לחוק המחשבים; עבירה לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין ועבירה לפי סעיף 418 סיפא לחוק העונשין, בעבירה לפי סעיף 3(א)(1) לחוק המחשבים (7 עבירות). בעבירה לפי סעיף 418 רישא לחוק העונשין ובעבירה לפי סעיף 418 לחוק העונשין. על הנאשם נגזר מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, קנס בסך 7,000 ש"ח וכן צו של"צ בהיקף של 150 שעות.

באותו עניין, חדר הנאשם באמצעות קוד אשר ניתן לו במרמה, למחשב של משרד הרישוי, וזייף את הרישומים על רכבו בכך שמחק את שמותיהם של הבעלים הקודמים של הרכב ובהמשך פרסם את רכבו למכירה והציג מצג שווא לפיו הוא הבעלים הראשון של הרכב, ובכך מכר אותו במחיר גבוה יותר. בנוסף, אחסן מידע כוזב במחשב (מכתבי פיטורין ואישורי מחלה כוזבים) וכן באירוע אחר שלשל לכיסו תמורה של מכירה של תוכנה שמכר במסגרת עבודתו בחנות, תוך זיוף

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

חשבונית ללקוח. בית המשפט קבע כי הנאשם פגע בערכים חברתיים מוגנים שעניינם אמון הציבור ברישום המוסדי, הגנה על פרטיות הציבור, זכות הקניין ובטחון הציבור בחיי המסחר. נקבע כי מתחם העונש ההולם בגין האישומים נע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר בפועל וזאת גם בהתחשב בתכנון, בתחכום ובתעוזה שגילה שהנאשם בביצוע המעשים בהם הורשע, שחלקם (נשוא האישום הראשון) הסבו לו טובות הנאה בדמות תמורה כספית גבוהה יותר בעד הרכב שמכר.

בת"פ (שלום רמלה) 2047-08 **מדינת ישראל נ' בוריס קרימר** (13.3.2011) הורשע הנאשם בעבירה אחת של שיבוש למומר מחשב לפי סעיף 2(2) לחוק המחשבים יחד עם עבירות נוספות של קבלת דבר במרמה, גניבה בידי עובד ורישום כוזב במסמכי תאגיד. בגין אלה נגזרו על הנאשם 6 חודשים מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 7500 ₪, וזאת בהתחשב גם במצבו הבריאותי הקשה.

באותו עניין דובר עבד הנאשם בבנק כמנתח מערכות ומתכנת במחלקת פיקדונות מט"ח ותוכניות חיסכון, ומשכך היה בעל גישה למערכת המחשב של הבנק ולמידע על לקוחות הבנק וכתב תכניות הקשורות למערכת פיקדונות מט"ח. הנאשם איתר חשבון פיקדון מסוים והעביר קובץ עם תכנית שכתב, באופן שאותה תכנית העבירה את הפיקדון לחשבון בנק אחר, הרשום על שם קרובת משפחתו ובו היה לו ייפוי כוח.

מנגד, קיימים פסקי דין אשר סיימו ההליך ללא הרשעה.

ת"פ (שלום ת"א) 7343/03 **מדינת ישראל נ' נגרין יהושע וזלמנוביץ אורי** (6.1.2005)**-** הנאשם (2) הודה בביצוע עבירה של חדירה לחומר מחשב שלא כדין, לפי סעיף 4 לחוק המחשבים, תשנ"ה-1995. לאחר הודאתו הופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן ומבקש שלא להרשיעו כהמלצת התסקיר. התביעה עתרה להרשעתו נוכח אופי העבירה ומידת החומרה שראוי לייחס לה.

דובר על נאשמים שעבדו בבנק לאומי בסניף המרכזי בת"א. נאשם 1 שימש כראש אגף מנהלה וכיו"ר איגוד המנהלים בבנק ונאשם 2 - כאחראי על תפעול המחשבים בסניף. נאשם 2 עבד בכפיפות לנאשם 1. כתב האישום ייחס לנאשמים חדירה שלא כדין למחשב הבנק לשם עיון בפרטי חשבונות בנק של חלק מחברי ההנהלה הבכירה וקרובי משפחתם וכן של חברי הועד והמקורבים להם. במספר הזדמנויות, הפיקו הנאשמים פלטי מחשב של המידע הזה.

בית המשפט ציין כי ככלל, מן הראוי לנקוט בענישה מחמירה בעבירות של חדירה למחשב, ובודאי כך לגבי הרשעה בעבירה זו. יחד עם זאת, ההתייחסות העונשית ומדרג החומרה נקבעים בכל מקרה לגופו, לפי נסיבות העבירה והעבריין, ובמקרה זה, גם לגישת התביעה, מקרהו של הנאשם אינו מן החמורים. על כן על הנאשם הוטל של"צ ללא הרשעה.

ת"פ (שלום חי') 7680-05-10 **מדינת ישראל נ' רפאל איסקוב** כנגד הנאשם הוגש כתב אישום (מתוקן, במסגרת הסדר טיעון) שייחס לו עבירה של חדירה לחומר מחשב שלא כדין - עבירה לפי ס' 4 לחוק המחשבים, התשנ"ה - 1995.

הנאשם, עבד בשנים 2006-2008 בחברת "נני בע"מ" (להלן: "החברה"). תפקידו של הנאשם היה עובד כללי וקצין

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

רכב. במסגרת התפקיד הייתה לנאשם גישה לכלל מחשבי החברה.

באחד הימים התחבר הנאשם באמצעות האינטרנט לרשת המחשבים של החברה וחדר לשתי תיבות דואר אלקטרוני של שני עובדי החברה. הנאשם שמר למחשבו האישי קובץ מתוך תיבת הדואר האלקטרוני של מנהלת החשבונות בחברה, ומאוחר יותר שלח את הקובץ, מתוך תיבת הדואר של העובדת, לכלל עובדי החברה.

על פי ההסדר אליו הגיעו הצדדים, סוכם כי הנאשם יישלח לשירות המבחן לצורך הכנת תסקיר, אשר יתייחס, בין היתר, גם לשאלת הרשעתו. פרט לכך, לא הייתה הסכמה עונשית אחרת, ואף לא הייתה הסכמה בנושא ההרשעה. שירות המבחן המליץ שלא להרשיעו.

בית המשפט קבע כי במקרה הספציפי הזה מתקיימים שני התנאים לאי הרשעה- פגיעה בשיקום הנאשם מחד; וסוג העבירה המאפשר לוותר בנסיבות המקרה על הרשעה ומבלי לפגוע בשיקולי ענישה אחרים. על הנאשם הוטל של"צ ללא הרשעה.

בת"פ (שלום ת"א) 10466-08 **מ"י נ' שמואל בסן** נמצא הנאשם אשם על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של חדירה לחומר מחשב לפי סעיף 4 לחוק המחשבים תשנ"ה-1995.

באותו מקרה דובר על נאשם שעבד בחברת קואליטסט, חברה לבדיקות תוכנה, (להלן: "החברה") ובמסגרת תפקידו החזיק בקובץ XLS שהכיל שמות משתמשים וסיסמאות של עובדי החברה.

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, לאחר שהנאשם עזב את החברה, בתקופה על פני מספר חודשים, במספר הזדמנויות, חדר הנאשם שלא כדין באמצעות שמות המשתמש והסיסמאות שהיו ברשותו, לכתובות הדואר האלקטרוני של עובדי החברה, וזאת ממחשבים של החברה המתחרה שבה החל לעבוד. לאחר שחדר לתיבות הדואר האלקטרוני כאמור, עיין הנאשם שלא כדין בתכנים שנשלחו לעובדי החברה, אשר נוגעים למידע עסקי של החברה. הנאשם נשלח לתסקיר ושם הומלץ שלא להרשיעו ולהטיל צו של"צ.

ביהמ"ש קבע כי נסיבות המקרה מצדיקות סטייה מהכלל והימנעות מהרשעת הנאשם. מדובר בנאשם אשר הודה בחדירה לחומר מחשב של מעבידו לשעבר, כאשר לא נגרם כל נזק כלכלי, חלף זמן רב מהעבירה ויהא בהרשעה לפגוע בתעסוקת הנאשם.

בית משפט השלום נמנע מהרשעת הנאשם וקבע כי:

"**הגם שאין לזלזל במעשי הנאשם, לא ניתן להתעלם מכך שלא נגרם נזק כלכלי ישיר ושברקע המעשים עמדה מערכת יחסים הדדית, להבדיל ממקרים שבהם החדירה למחשב בוצעה על ידי חוקרים פרטיים למען בצע כסף, או למטרות פליליות. יש לתת משקל בכורה לזמן הרב שעבר מאז המקרה ותחתיו גובר המשקל שיש לתת לנסיבות האישיות. צריך לזכור, שלאורך השנים שחלפו מאז המקרה, הנאשם לא הסתבך בביצוע עבירות דומות.**

יש בהחלט אינדיקציה לקבוע, כי יהא בהרשעה בפלילים כדי לפגוע בתעסוקתו של הנאשם. המסקנה היא כי נסיבות המקרה הנוכחי מצדיקות סטייה מהכלל והימנעות מהרשעת הנאשם".

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

בת"פ (שלום י-ם) 15743-11-10 **מדינת ישראל נ' ניר דורון בן שושן** הורשע הנאשם בעבירות של הפרעה למחשב וחדירה למחשב לפי סעיפים 2(2) ו-4 לחוק המחשבים התשנ"ה-1995. באותו מקרה, עבד הנאשם בחב' "ריל טיים" במשך כשנתיים כמנהל רשת מחשבים ובמסגרת עבודתו קיבל סיסמה כדי להפעיל את הרשת באופן מלא תוך התחברות אליה באמצעות רשת האינטרנט ממחשב מרוחק.

לאחר שהנאשם התפטר מעבודתו, פרץ בינו לבין מעסיקו לשעבר ויכוח שלאחריו בשעות הלילה חדר הנאשם למחשבי החברה באמצעות מחשבו האישי, תוך שימוש בסיסמה שקיבל מהחברה, וניטרל את מנגנון "חומת האש" של שני לקוחות של החברה. בהמשך אף חדר הנאשם אל שרתי המחשב של חברה שלישית שהיתה לקוחה של חב' ריל טיים ושינה נתונים בחומרי המחשב ומחק חומרי מחשב אחרים. כתוצאה ממעשיו של הנאשם הושבתו רשתות המחשבים של הלקוחות למשך כ-6 שעות.

בתסקיר שהוגש הומלץ כי הנאשם לא יורשע וכי יוטל עליו של"צ בהיקף נרחב.

ביהמ"ש שקל מחד את חומרת מעשיו של הנאשם ואת פוטנציאל הנזק העצום שמעשים מסוג זה עלולים לגרום. כמו כן שקל את הצורך בהרתעה, שכן קשה מאד לחשוף פעילות מסוג זה, במיוחד כשמדובר באנשים בעלי ידע במחשבים היכולים לבצע עבירות אלה מכל מקום ובכל שעה. מאידך, שקל את לקיחת האחריות של הנאשם לביצוע העבירות, את החרטה שהביע, את נסיבות חייו הלא פשוטות, את רצונו של הנאשם לעבור טיפול כדי שמעשים מסוג זה לא יישנו ואת העובדה שמדובר באדם נורמטיבי בעל משפחה וכן בהתחשב בנסיבות שהובילו לביצוע העבירה.

כמו כן, ביהמ"ש שקל כי הרשעתו תוביל לפגיעה במקור פרנסתו וכן את העובדה שמדובר בעבירות מסוג עוון שאינן במדרג חומרה גבוה ולא גרמו לנזק בפועל פרט להכבדה. כמו כן, התחשב ביהמ"ש בחלוף הזמן של ארבע וחצי שנים ממועד ביצוע העבירות בהן הנאשם לא עבר עבירות נוספות והמשיך לעבוד במקצוע המחשבים.

לפיכך קבע בית המשפט כי בהתאם להלכת כתב (ע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל**), אם ההרשעה תישאר על כנה הדבר יפגע בנאשם פגיעה לא מידתית וסוג העבירה ונסיבות המקרה מאפשרים לוותר על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

לפיכך, ביהמ"ש ביטל את הרשעת הנאשם בעבירות המיוחסות לו והטיל עליו לבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 340 שעות. כמו כן, הוטל צו מבחן למשך שנה.

בת"פ (שלום טב') 48684-06-11 **מדינת ישראל נ' פלוני** הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של חדירה לחומר מחשב שלא כדין, עבירה על סעיף 4 לחוק המחשבים, התשנ"ה-1995,אשר יוחסה לו בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון. העבירה המיוחסת לנאשם באה לידי ביטוי בחדירתו לשתי תיבות דואר אלקטרוני.

הנאשם נשלח לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר מבחן.

בית המשפט פסק כלהלן:

הכלל הוא, כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו, ביטול הרשעה הוא החריג לכלל.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

רק בנסיבות יוצאות דופן בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה, נוקט בית המשפט לפעמים בחלופה של הטלת מבחן ללא הרשעה.

מקרה זה נופל בגדר אותם מקרים חריגים שיש בהם מקום ליתן משקל לנסיבות האישיות של הנאשם ולהעדיף אותן על פני האינטרס הציבורי. שרות המבחן הוא בבחינת זרועו הארוכה של בית המשפט, גוף מקצועי אמין שיש לתת משקל רב להתרשמותו ולהמלצותיו. דוק, המלצות הן בגדר המלצות ובית המשפט הוא המחליט בראותו את התמונה בכללותה.

לאור אופיו של הנאשם, לאור התרשמות שרות המבחן, קיימת סבירות נמוכה מאוד, עד קלושה, כי הנאשם ישוב ויבצע עבירה דומה בעתיד. אין המדובר בדפוס התנהגות כרוני והדברים עולים כדי התנהגות מקרית הנובעת מסיטואציה ספציפית. הנאשם נטל אחריות לביצוע העבירה, הודה בכתב אישום מתוקן והביע חרטה על מעשיו. הרשעת הנאשם עלולה לפגוע בדימוי העצמי של הנאשם, לפגוע ביחס של הסביבה כלפיו, ובעיקר בסביבה הרלוונטית להתפתחותו המקצועית.

העיקרון המנחה בענישה לפי הוראות חוק העונשין (תיקון מס' 113), הוא עקרון ההלימה, "לפיו נדרש יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ואשם הנאשם לבין חומרת העונש שיוטל עליו.

העבירה שבה הודה הנאשם היא עבירה חמורה ומחייבת ענישה מרתיעה. עבירות מחשבים מבוצעות בקלות, אך גורמות לנזקים כלכליים בהיקפים גדולים. יתרה מזו, עבירות אלה פוגעות בפרטיות ומעלות את הצורך בהגנת מאגרי מידע. במקרה דנן, הנאשם ניצל את מיומנותו במחשבים, על מנת לפגוע בפרטיותם של המתלוננים, זאת על אף שהוא יודע היטב את האיסור וההשלכות של ביצוע עבירות אלה. מתחם הענישה בעבירה זו נע בין אי הרשעה לעונש של מאסר בפועל של שלוש שנים.

מקום שבית המשפט אינו מרשיע את הנאשם, לא ניתן להשית על הנאשם קנס. רשימת העונשים שבית המשפט רשאי להטיל, לצד אי הרשעה הינה מצומצמת. יש ובית המשפט מוצא להרחיב את הרשימה, כמו הטלת צו מבחן לצד מאסר בפועל. הטלת של"צ לתקופה ארוכה או מבחן על הנאשם אינם מתאימים לנסיבות המקרה, הנאשם אינו זקוק לליווי של שרות המבחן. הפתרון מצוי בהטלת הוצאות לאוצר המדינה לצד של"צ.

מתחם הענישה נע אפוא בין אי הרשעה ברף התחתון, לצד ביצוע של"צ לבין מאסר בפועל קצר.

ט. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

1. הנאשמים נטלו אחריות, הביעו חרטה והודו במיוחס להם.

2. העבירות בוצעו בחודש אוקטובר 2013,תיק החקירה הועבר לפרקליטות בשנת 2015 (ראה מספר

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

תיק פרקליטות בכתב האישום) וכתב האישום הוגש בחודש ינואר 2018.יודגש במקום זה, כי אינני מלין על הפרקליטות לפי שמדובר בפרשה מורכבת, רבת נאשמים ואישומים. באי כח הנאשמים הלינו על כריכת עניינם של לקוחותיהם בפרשה כולה. בעוד שהבירור בעניינם היה נקודתי והצריך עדים בודדים בלבד מתוך 84 עדים והם מצאו עצמם נגררים אחר הבירור המתייחס לנאשמים 1,2.

זאת ועוד-בשלב מסוים הושג מתווה עונשי מסוים לנאשמים 1,4,5 כבר בחודש יוני 2020 -בעקבות הליכי גישור- אך הצגתו הותנתה בחזרה מכפירה של השניים האחרים.

כך מצאו עצמם כלל הנאשמים כרוכים זה בזה.

3. לנאשם 3 הרשעה שהתיישנה ביוני השנה בגין עבירה של טיפול רשלני בתרופות או חומר רעיל לפי סעיף 338א(8) לחוק העונשין, עבירה מספטמבר 2010. ההליך הסתיים בהרשעה, של"צ והתחייבות להימנע מעבירה.

4. תסקירי שירות המבחן

בתסקיר אודות **משה שטינוורצל**, נאשם 3, מיום 13.9.21, מתואר כי הנאשם בן 49, נשוי ואב ל-3, מתגורר בדירה שכורה ברמת השרון, בעל תואר שני במשפטים, מנהל אורח חיים דתי ועוסק בשיווק בתחום הנדל"ן. רוב שנות בגרותו עבד בתחום הייעוץ למשכנתאות ולהלוואות, כשכיר וכעצמאי, במסגרת זו ביצע את העבירה נשוא הדיון.

מדובר באדם מתפקד אשר ביצוע העבירה אינו מאפיין את התנהלותו הרגילה ואת מהלך חייו. אין לחובתו הרשעות קודמות או תיקים פתוחים, למעט ביצוע העבירה הנוכחית.

הנאשם לקח אחריות על המיוחס לו בכתב האישום המתוקן.

ביקש להימנע מהרשעה עקב הנזק התעסוקתי שייגרם לו וציין כי הרשעה עלולה לסכל את קבלתו להתמחות במסגרת לשכת עורכי הדין וכן לסכן את קבלתו כחבר הלשכה.

בעת מתן ההמלצה, התחשב שירות המבחן בעובדה כי הנאשם החל בלימודי התואר השני שלו במשפטים לאחר ביצוע העבירה, לכן לקח בחשבון שההליך נגדו עלול להסתיים בהרשעה. מנגד, חלוף הזמן, העובדה כי לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים, העובדה כי הוא אינו עוסק במקצוע במסגרתו בוצעה העבירה וההתרשמות מהמאמצים אשר עורך בשנים האחרונות בכדי לעסוק בתחום עריכת הדין, הובילו את שירות המבחן להמליץ על ביטול ההרשעה והטלת צו של"צ בהיקף של 60 שעות.

בתסקיר אודות **אייל מתוק, נאשם 4**, מיום 14.9.21, מתואר כי הנאשם כבן 51, גרוש ואב לילד, מתגורר ברמת השרון. בעל חברה עצמאית בתחום הביטוח. נעדר הרשעות קודמות.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הנאשם לקח אחריות והביע חרטה בגין מעשיו. באותה עת, היה מרוכז בצרכיו האישיים- למחוק דירוג אשראי שלילי שלו- ולא שקל את מעשיו.

על פי התרשמות קצינת המבחן הנאשם נעדר דפוסים שליליים.

הנאשם פועל למען הקהילה ולאורך שנים התנדב במסגרות שונות.

אם הרשעתו תישאר על כנה, הדבר יביא לפגיעה קונקרטית מאחר ולא יוכל להמשיך ולעסוק כסוכן ביטוח, מקצוע המהווה עבורו עוגן משמעותי ומפעל חייו.

עקב נסיבות המקרה- היעדר הרשעות קודמות או פתיחת תיקים חדשים, הזמן הארוך שעבר מאז העבירה והפגיעה מהרשעתו, המליץ שירות המבחן על הטלת של"צ בהיקף של 60 שעות וסיום ההליך ללא הרשעה.

בתסקיר אודות **גיא קריטי, נאשם 5**, מיום 27.10.21, מתואר כי הנאשם, יליד 1972, אב ל3 ילדים אולם לא נמצא עמם בקשר, הוא אינו עובד על רקע מצב בריאותי, מתגורר בדירת שותפים בבת ים בסמיכות להוריו ומסתייע בהם לצרכים בסיסיים. בהתבסס על חוות הדעת הרפואית, הנאשם סובל משיתוק מוחין מולד, עם שיתוק ספסטי בפלג גוף שמאל. תפקודו ירוד ביותר ותלותו בהוריו גבוהה.

הנאשם נעדר הרשעות קודמות.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבטא נכונות ראשונית לקיום קשר מחייב עימם וכי קיים פוטנציאל שיקומי ולהערכתם, ולנוכח מגבלותיו, הטלת צו מבחן בן שנה תהיה אפקטיבית יותר מהטלת צו של"צ, הן בהפחתה מהסיכון לעבירות חוזרות והן לצורך שיפור חייו.

עבור נאשם זה נערכה גם חוות דעת אמבולטורית של בית החולים אברבנאל, ביום 2.2.20 , ושם הומלץ כי במידה ויוטל עליו עונש מאסר בפועל, רצוי שיהיה בתנאי פיקוח.

חוות הדעת הפסיכיאטרית לנאשם 5 מגלה תמונה מכמירת לב לגבי מחלותיו הגופניות והנפשיות. הנאשם אינו מתפקד בשום תחום ואף הומלץ למנות לו אפוטרופוס לרכוש ולגוף.

5. באי כח הנאשמים עמדו על נסיבותיהם האישיות במסגרת הטיעונים לעונש ואין מקום לחזור על הדברים.

6. עוד יש להביא במניין השיקולים את התמורה המהותית בכתב האישום ממנו הושמטו העבירות החמורות (מידע כוזב, מתן שוחד, זיוף המשפיע על עסקאות). הנאשמים חיו בצילן של העבירות החמורות שנים רבות וגם לכך יש ליתן משקל משמעותי.

י. הכרעה

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

התלבטתי לא מעט אשר לנאשם 3. לכאורה, חלקו בעבירות וקיומו של עבר פלילי (טיפול רשלני בתרופות) מטים את המאזניים לכף חובה.

לא נעלמה מעיניי העובדה כי הנאשם החל לימודי המשפטים לאחר ביצוע העבירות וחקירת המשטרה ובכך נטל על עצמו סיכון כי יורשע בדין ומאמציו ירדו לטימיון.

על אמות המידה בסוגיית אי הרשעה ראה :(ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני**, פ"ד נ"ד(3) 685. ראו גם ע"פ 2083/96 כ**תב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337; ע"פ 3301/06 **ביטי נ' מדינת ישראל**, תק-על 2006(4) 1000; ע"פ 7211/04 **מדינת ישראל נ' פלונים**, תק-על 2006(1) 3685; פרשת שמש, לעיל).

מקובלים עליי טיעוני ב"כ נאשם 3 כי אין לגזור גזירה שווה בין עניינו של פרחי, אשר הורשע בדין מהטעמים הבאים : א. מדובר בעונש מוסכם. ב. העבירות שונות.

שוכנעתי במכלול הנסיבות כמפורט לעיל ובכלל זה משמעות העבירה, כי עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי לבין עוצמת הפגיעה הצפויה לנאשם באם יורשע. ראה לעניין זה אף השתלשלות ההליכים מאז פתיחת החקירה ועד הלום. חלוף הזמן מכהה במידה מסוימת את השיקול ההרתעתי ותחתיו גובר המשקל שיש לתת לנסיבות האישיות.

ביתר שאת יפים הדברים לנאשם 4, אשר חלקו מצומצם ביותר ,הוא נטול עבר פלילי והאפשרות להתליית רישיון סוכן הביטוח שלו הינה ממשית.

יש עוד ליתן את הדעת לרף העליון בענישה המתבקש ע"י המאשימה אשר הינו ביצוע של"צ ואף זאת במספר זעום יחסית.

אשר על כן, אני עושה שימוש בסמכותי מכח סעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 ומבטל את הרשעת הנאשמים 3,4.

אשר לנאשם 5 סוגיית הותרת ההרשעה אינה שנויה במחלוקת. עם זאת בנסיבותיו המיוחדות החלטתי שלא להשית עליו קנס. עוד יצוין כי הנאשם אינו כשיר לביצוע של"צ.

יא. סוף דבר

לנאשם 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

הנאשם יבצע של"צ בהיקף 60 שעות בעמותת " מאורות השרון מכל הלב " ביחידת המתנדבים העירונית של רמת השרון ,בסיוע כללי במחסן ולצוות המקום בכל אשר יידרש.

הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 20,000 ₪ להימנע מביצוע עבירה על חוק המחשבים במשך שנתיים מהיום. לא יחתום, ייאסר לתקופה של 3 ח'.

לנאשם 4

הנאשם יבצע של"צ בהיקף 40 שעות במסגרת הרווחה ברמת השרון בסיוע לצוות מועדון הנוער וקבוצת הספורט.

הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 10,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירה על חוק המחשבים . לא יחתום, ייאסר לתקופה של 45 ימים.

לנאשם 5

ניתן בזה צו מבחן לתקופה של שנה אחת. שירות המבחן מתבקש להקל ככל האפשר עם הנאשם, בשים לב למגבלותיו השונות, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה והיעדר עבר פלילי לפני ואחרי ביצוע העבירה.

הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 2,000 ₪ להימנע במשך שנתיים מביצוע עבירה על חוק המחשבים. לא יחתום, ייאסר לתקופה של 10 ימים.

הנאשמים 3,4 מוזהרים בזאת כי אם לא יבצעו השל"צ במועדו ובמלואו, אהיה רשאי לשוב ולהידרש לעניינם בשנית ובכלל זה מתן גזר דין שונה מזה אשר הוטל עליהם. כך הם פני הדברים לנאשם 5 המוזהר בזאת כי אם לא ישתף פעולה עם שירות המבחן כנדרש, אהיה רשאי להטיל עליו עונש שונה מזה אשר נגזר עליו.

העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"א כסלו תשפ"ב, 25 נובמבר 2021, במעמד הצדדים.

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©